

Lucy Willy (Kiss) Riemvis is geboren op 10 november 1920 in Meester Cornelis (NOI). Ze was de oudste dochter van Wilhelm Frans (Innie) Riemvis, een Haagse automonteur en uitvinder van de Riemvis-brancard en de Indische Lucie Mathilde (Nonni) van der Pol, uit Poerworedjo. Haar moeder had een modevakschool en atelier in Malang. Lucy had 2 zussen, Tilly Frieda en Zus.

Op haar zesde nam zij, na het horen dat een vriendje was overleden, vergif in, omdat zij naar hem toe wilde. Zij belandde in het ziekenhuis, waar zij met moeite gered kon worden.

Samen met haar twee zussen was ze in 1931 kabouter in Malang. Mevrouw Schneider was Oehoe.

Op haar twintigste huwde zij haar jeugdliefde Rudy van Naerssen. Twee weken na haar huwelijk werd Nederlands-Indië door de Japanners bezet en werden zij en haar echtgenoot in jappenkampen geïnterneerd. Hij werd getransporteerd naar Thailand om te

worden tewerkgesteld aan de Birma-spoorlijn en werd later door de bezetter levend begraven. In het kamp beviel zij van een dochter, Meity. Tijdens de kampperiode legde zij kaarten om de toekomst te kunnen voorspellen en om zich in haar fantasiewereld terug te trekken. Zij had een rotsvast geloof in leven na de dood en geloofde dat zij als een paradijsvogel zou opstijgen boven de ellende en pijn die haar ten deel viel. Zij putte hieruit vertrouwen, moed en doorzettingsvermogen. Deze kracht benutte zij behalve voor zichzelf, ook voor in nood verkerende medemensen.

Na de bevrijding kreeg zij het bericht over haar man te horen en na het doorstaan van de Bersiap-periode vertrok zij met haar dochter naar Nederland, waar haar, zoals bij zovele lotgenoten, een kille ontvangst te wachten stond. Zij wist desondanks een nieuw leven op te bouwen met een nieuwe huwelijkspartner, Ted. Uit dit huwelijk kwamen tien kinderen voort en zij leefde in de rol van huisvrouw en om wat bij te verdienen, verkocht zij zelfgemaakte soep en loempia's. Haar huwelijk liep stuk en in 1970 scheidde zij, raakte depressief en zwierf door Den Haag en vertrok met Paul van Bemmelen, een vriend van vroeger, naar Parijs. Zij kwam uiterlijk en innerlijk totaal veranderd in 1975 terug naar Nederland. Haar uiterlijk, dat zich kenmerkte door fel gekleurd punkkapsel en excentrieke kleding, stootte of mensen af, of trok hen aan. Zij ontwikkelde zich in mystieke kunst, maakte tekeningen en schilderijen, ging extravagante hoedjes, kleding en sieraden ontwerpen, showen en dragen als een levend kunstwerk. Tijdens een show kreeg ze ook haar nieuwe naam. Iemand in het publiek noemde haar Kiss - 'kleintje' in het Hongaars.

Samen met Leon Zoeteman schreef zij het boek: Kiss, dagboek van een levenskunstenares. Een tweede boek met haar mystieke levenservaringen verscheen postuum en werd door haar partner, Paul van Bemmelen, uitgebracht.

Ze overleed op 18 november 2011 in Rijswijk.

Meer informatie

[Moesson | 15 juni 1997 | pagina 11 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Moesson | 1 december 1998 | pagina 46 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Kiss Riemvis - Wikisage](#)

[Rudolf van Naerssen \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.